U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrastilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **žalobců: a) A. Č.** (dříve M. V.)**, b) U. Č.** (dříve U. V.), **c) B. Č.** (dříve B. V.), proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 3. 2005, č. j. 24 Az 289/2004 - 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) podali kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě č. j. 24 Az 289/2004 - 24, kterým byly zamítnuty jejich žaloby proti rozhodnutím žalovaného ze dne 2. 4. 2004, č. j. OAM - 2515/VL - 10 - ZA08 - 2003, ze dne 3. 4. 2004, č. j. OAM - 2516/VL - 10 - ZA08 - 2003, a ze dne 3. 4. 2004, č. j. OAM - 2518/VL - 10 - ZA08 - 2003, kterými nebyl stěžovatelům udělen azyl.

Tuto kasační stížnost podali stěžovatelé opakovaně poté, co jejich předchozí kasační stížnost proti témuž rozhodnutí krajského soudu byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 12. 2006, č. j. 6 Azs 327/2005 - 75. Rozhodnutí krajského soudu tedy již jednou bylo napadeno kasační stížností a o kasační stížnosti bylo Nejvyšším správním soudem pravomocně rozhodnuto. (Na této skutečnosti nic nemění ani fakt, že stěžovatelé v nově podané kasační stížnosti uvádějí jiné datum vydání napadeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě - 14. 12. 2006). Ze spisového materiálu Krajského soudu v Ostravě bylo zjištěno, že v předmětné věci pod uvedenou spisovou značkou již nebylo po rozsudku ze dne 17. 3. 2005 č. j. 24 Az 289/2004 – 24, vydáno další rozhodnutí. Je tedy nesporné, že rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě pod výše uvedeným číslem jednacím může být pouze rozsudek ze dne 17. 3. 2005. To lze ostatně jednoznačně dovodit i z obsahu podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud tedy již jednou o kasační stížnosti stěžovatelů směřující proti napadanému rozhodnutí krajského soudu rozhodl. Podali-li stěžovatelé kasační stížnost nyní znovu, brání řízení o této kasační stížnosti překážka věci rozhodnuté (res iudicata). Podle § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního

(dále jen „s. ř. s.“) soud usnesením návrh odmítne, jestliže soud o téže věci již rozhodl. Proto Nejvyšší správní soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v kontextu s § 120 s. ř. s. a kasační stížnost odmítl.

Za výše osvětlené procesní situace by bylo rovněž z hlediska procesní ekonomie neadekvátní poučovat stěžovatele o povinnosti být v řízení o kasační stížnosti zastoupeni advokátem a vyzývat je, aby si zástupce zvolili. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl pro překážku věci rozhodnuté, jež je neodstranitelným nedostatkem podmínky řízení, a to bez ohledu na jiný samostatný důvod pro její odmítnutí, jímž by byla i její opožděnost.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož byl-li návrh na zahájení řízení odmítnut, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2007

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu